

PREEK DOOR DE WEEK

Heeft bidden zin?

5^e jaargang, nr. 4, week 5

1 februari – 6 februari 2010

Dit wens ik je toe

En ik bid dat uw liefde blijft groeien door inzicht en fijnzinnigheid (fijngevoeligheid), zodat u kunt onderscheiden waar het op aankomt. (Filippenzen 1:9,10a)

Nu er onder u zo'n grote verbondenheid met de Geest is, zo veel ontferming en medelijden, maak mij dan volmaakt gelukkig door eensgezind te zijn, één in liefde, één in streven, één van geest. Handel niet uit geldingsdrang of eigenwaan, maar acht in alle bescheidenheid de ander belangrijker dan uzelf. (Filippenzen 2:1b-3)

Laten we er maar geen doekjes om winden: wij zijn niet in staat om vanuit onszelf te doen wat God van ons vraagt. Wij kunnen niet in eigen kracht al onze broeders en zusters liefhebben, zoals Paulus zijn liefde beschrijft in zijn brief aan de gelovigen in Filippi. Paulus bidt voortdurend voor hen allen met grote vreugde, want al zijn broeders en zusters liggen hem na aan het hart.

Hoe is dat bij ons? We hebben afgelopen zondag gebeden voor alle nieuwe gemeenteleden en hen warm welkom geheten als deel van De Meerkerk. Maar wat als we met een deel van De Meerkerk gaan samenwerken in een bediening - of op een huiskring komen - en het blijkt dat we elkaar niet zo na aan het hart liggen?

Wat, als we elkaar niet meer alle goeds toewensen, maar in ons hart de ander *ver*wensen? Omdat de ander ons pijn gedaan heeft, of over ons heen gewalst is?

Dan hebben we Gods liefde, Zijn inzicht en fijngevoeligheid nodig, om te kunnen zien wat er werkelijk aan de hand is. Dan zullen we door de buitenkant, het gedrag van de ander en van onszelf, heen moeten kijken naar de werkelijke nood van het hart.

Juist dan moeten we voor elkaar bidden en vragen of God ons weer één maakt: één in liefde, één in streven, één van geest.

Het heilig Avondmaal doet een beroep op ons hart: kan ik oprecht en vol vreugde samen in verbondenheid met alle anderen het Avondmaal vieren? Of moeten we eerst onze geldingsdrang en eigenwaan belijden, zodat we weer het juiste zicht krijgen op de ander en de ander opnieuw kunnen liefhebben?

Onderzoek je hart

...opdat wij zuiver en smetteloos zijn, onberispelijke kinderen van God te midden van een verdorven en ontaarde generatie, waartussen wij schitteren als sterren aan de hemel. (Filippenzen 2:15)

Gebed

Heer, wij willen als uw lichaam werkelijk één zijn. Help ons steeds te zoeken naar het goede voor de ander, zodat wij allemaal zullen groeien in liefde.

Eindregie

Ik ben ervan overtuigd dat Hij die dit goede werk bij u begonnen is, het ook zal voltooien op de dag van Christus Jezus. Het spreekt vanzelf dat ik zo over u denk, want u allen ligt me na aan het hart. (Filippenzen 1:6,7)

Er zijn brieven en briefgedeelten van Paulus in de Bijbel die een waarschuwende, vermanende toon hebben. Maar uit zijn brief aan de Filippenzen spreekt vooral liefde, blijdschap en dankbaarheid.

Het is belangrijk om je tijdens het lezen van deze brief te realiseren dat de schrijver zich in gevangenschap bevindt. Dat is vandaag de dag – in onze tijd en omstandigheden – geen pretje, maar aan het begin van onze jaartelling was je er in zo'n geval nog veel slechter aan toe. Redenen genoeg om te mopperen, te klagen en jezelf en anderen verwijten te maken. Maar niet voor Paulus!

Ik 'pluk' wat woorden uit het eerste hoofdstuk omdat dit gedeelte ons ter overdenking is aangeboden. De eerste woorden uit bovenstaand citaat spreken van een overtuiging. Paulus kan sterk en standvastig blijven omdat hij weet waarin hij gelooft. Nee, sterker nog: hij weet in Wie hij gelooft.

Als evangelist, gemeentestichter en geestelijk mentor had Paulus wel wat beters te doen dan tijd verspillen in gevangenschap. Wie zou er – als enthousiaste geroepene – niet opstandig worden? Paulus weet dat de verkondiging van het Evangelie niet zozeer zijn werk is, maar Gods werk waar hij aan mag bijdragen. God Zelf is aan dit goede werk begonnen, Hij zal het zeker ook voltooien. Met of zonder Paulus.

Direct hiervoor schrijft Paulus: *'Ik dank mijn God altijd wanneer ik aan u denk, telkens wanneer ik voor u allen bid. Dat doe ik vol vreugde, omdat u vanaf de eerste dag tot nu toe hebt bijgedragen aan de verspreiding van het Evangelie.'* (vers 3-5)

Paulus klaagt niet, hij dankt. Hij bidt niet een enkele keer, maar voortdurend. Hij weet dat anderen het werk voortzetten als hij daar vanwege zijn omstandigheden niet toe in staat is.

Om over na te denken

Paulus heeft vast gedacht dat hij kansen miste door zijn gevangenschap. Wij weten nu dat zijn woorden en brieven veel meer mensen hebben bereikt dan hij ooit voor mogelijk heeft gehouden. Denk in dit verband eens rustig na over Efeziërs 3:20.

Gebed

Wij hebben graag de regie over ons eigen leven. Hoe goed en verstandig is het de eindregie aan U over te laten!

Mijn wens voor jou!

... u allen ligt mij na aan het hart. U hebt immers allen deel aan de genade die mij geschonken is, of ik nu gevangen zit of de waarheid van het Evangelie verdedig. (Filippenzen 1:7)

Toen ik aan mijn nieuwe baan begon, werd mij duidelijk verteld welke taak er op mij lag te wachten. Alle cijfers moesten omhoog! Daarbij was het vooral belangrijk mijn doorzettingsvermogen, enthousiasme, daadkracht en positiviteit te tonen, zodat het team gemotiveerd en bemoedigd met mij aan de slag kon gaan.

Nu moet je weten dat ik uit een (privé) situatie kwam, die al het nodige van mij gevraagd had en ik vroeg me eerlijk af waar ik de energie vandaan moest halen om deze klus te klaren.

Ik kocht voor mijn collega met wie ik het meest nauw samenwerk een kaart met kreten als *'you can do it if you want to'* om haar een beetje op te pepen. Die kaart viel niet in goede aarde. We hadden er een gesprek over dat leidde tot het inzicht dat de kaart duidelijk meer over mij vertelde dan dat het haar aanspoorde om de schouders onder het werk te zetten.

Gaat het inderdaad niet vaak zo? Geven we een ander datgene wat we zelf graag zouden willen ontvangen? Interessante theorie. Want als dat zo is, hoe gaan we dan om met een nog mooier 'geschenk' dat we een ander kunnen bieden, namelijk ons gebed?

Wat heeft de ander nodig? Wat bid ik voor mijn ouders, mijn familie, mijn vrienden, mijn burens? Wat vraag ik God voor mijn kringleden, voor de leiding van de gemeente?

Paulus is in staat om vanuit de gevangenis toch een positief geluid te laten horen. Hij klaagt niet over zijn omstandigheden, maar spoort de lezer aan de moed niet te laten zinken wanneer het leven moeilijk is. Hij gebruikt daarbij woorden als 'blij' en 'verheugd'. Dat zegt heel veel over de persoon die hij was.

Om over na te denken

Wat zeggen jouw woorden over de persoon die jij bent? Wat bid jij voor een ander? Wat zegt dat gebed over jezelf?

Gebed

Vader, wanneer wij bidden, is het soms moeilijk ons 'los te bidden' van onze eigen omstandigheden. Wilt U tot ons hart spreken en geven wat wij nodig hebben, zodat we met een blij hart de wens voor onze medegelovigen en voor de mensen die U (nog) niet kennen uit kunnen spreken?

Welkomstwoorden

*Zoals men ijzer scherpt met ijzer, zo scherpt een mens zijn medemens.
(Spreuken 27: 17)*

Tegen alle nieuwe leden in onze gemeenschap wil ik zeggen: van harte welkom!

Mogelijk is dit een verlaat welkom. Want als God al op dezelfde manier in jou woont als in mij, zijn we samen al langer deel van dezelfde geestelijke familie.

Je hebt denk ik een goede stap gezet om je aan een gemeenschap te verbinden. God heeft ons immers gemaakt met de bedoeling samen op te trekken.

Wat zijn je verwachtingen over je 'nieuwe' familie?

Ik weet bijna zeker dat je verwacht hier broers en zussen te treffen waarbij je warme hartelijkheid en plezier ervaart. Hoogstwaarschijnlijk ken je zulke mensen al. Ik hoop niet dat je verwacht dat je met iedereen hier zult kunnen opschieten. Als dat wel zo is, wil ik je wel uit een droom helpen: er lopen hier ook broers en zussen rond die je zullen tegenstaan. Je zult je aan hen ergeren of ze roepen verveling bij je op. Het zijn types die je waarschijnlijk liever wil vermijden. Toch hebben zij ons denk ik iets te zeggen en vice versa: we zijn namelijk aan elkaar gegeven. Broers en zussen waarop we allergisch kunnen reageren zijn eigenlijk genadetrainers voor ons. Ook hun inbreng scherpt ons. De verbindingen in onze geestelijke familie gaan namelijk veel dieper dan de aan- of afwezigheid van een vanzelfsprekende aantrekkingskracht.

Ik wens je toe dat je mag ervaren dat Christus zelf de koers bepaalt in onze gemeenschap. Dat je ook merkt dat Hij al onze diversiteit en onvolmaaktheden in eenheid vasthoudt. Ik wens je ook een passende aansluiting bij andere broers en zussen toe, om samen verder te kunnen groeien. Ik hoop ook dat er voor jou steeds een veilige plek is om je te kunnen scherpen aan broers en zussen waarmee je het (soms) niet eens bent: je hoort ook bij hen. Tot slot hoop ik dat jij je hier met jouw specifieke gaven zult kunnen uitdrukken en ontwikkelen. Dat de opzet van onze gemeenschap je daartoe stimuleert en niet belemmert. Tot meerdere glorie en eer van onze Heer. Nogmaals: van harte welkom!

Vraag

Neem een broer of zus in gedachten waarop je allergisch kunt reageren. Wat kun je van hem/haar leren?

Gebed

Heer, dank U wel voor de 'familie-uitbreiding'! We verlangen er naar dat U 'onze familie' blijft leiden, wat de toekomst ook brengen moge. Amen.

Waar komt het op aan?

En ik bid dat uw liefde blijft groeien door inzicht en fijnzinnigheid, zodat u kunt onderscheiden waar het op aankomt. Dan zult u op de dag van Christus zuiver en onberispelijk zijn, vol van de vruchten van de gerechtigheid, die u dankt aan Jezus Christus, tot lof en eer van God. (Filippenzen 1:9-11)

Als ik bid is er altijd een aantal mensen die ik in gedachten houd. Sommigen zijn christen, ik bid dan of ze dichterbij God mogen gaan leven. Anderen zijn (nog) geen christen, ik bid dan of ze God mogen gaan leren kennen.

Paulus bidt allereerst voor christenen. Hij bidt ook of ze God beter mogen gaan leren kennen en dichterbij Hem mogen leven, alleen zegt hij ook direct wat dit inhoudt en geeft er verdere invulling aan. Hij bidt daarnaast ook indirect voor niet-christenen. De christenen hebben een taak!

Hij heeft het over groei en ontwikkeling: liefde die groeit door inzicht en fijnzinnigheid. Dus beter begrip krijgen en beter aanvoelen wat nodig is. Dit heeft tot gevolg dat de christenen goed kunnen onderscheiden waar het op aankomt.

Waar komt het eigenlijk op aan? In deze brief heeft Paulus het heel veel over de verspreiding van het Evangelie. Paulus zit op het moment dat hij dit schrijft gevangen. Hij praat echter niet veel over zijn gevangenschap, des te meer over de verspreiding van het Evangelie. Het gaat dus niet om het 'ik, hier en nu', het gaat om iets heel anders. Als het Evangelie maar verspreid wordt, want dan worden mensen gered! En die redding van mensen, dat is waar het om gaat. Als de Filippenzen dit maar onthouden en eensgezind voor Christus blijven strijden, dan zullen ze als Christus terug komt volmaakt zijn, tot lof en eer van God! Blijkbaar is evangeliseren dus niet alleen heilzaam voor de ontvanger van de woorden, maar ook voor de gever. Evangeliseren helpt, voor iedereen. Want als je evangeliseert word je je vanzelf bewust van waar het op aankomt! Redding tot eer van God!

Als ik de komende keer bid voor mijn ongelovige vrienden, zal ik er bij stil moeten staan dat ook ik moet onderscheiden waar het op aankomt: niet een fijne tijd hier, maar veel mensen die Christus leren kennen!

Vraag

Besef je dat evangeliseren tot eer van God is? En dat evangeliseren ook heel goed is voor jou?

Gebed

Vader we zijn vaak soms zo gericht op zoeken naar dingen voor onszelf, gelukkig heeft U veel mensen onder ons geleerd om ook voor anderen naar het goede te zoeken. Maar uiteindelijk bent U het die alle eer en lof toekomt. Wilt U ons helpen, zodat wij ons ook hiervan steeds meer bewust worden?

Doe wat je zegt

Wees niet te haastig met je woorden en doe God niet overijld met heel je hart geloften. Want God is in de hemel en jij bent op aarde, dus moet je spaarzaam met je woorden zijn. Drukke leidt tot dromerij en veel praten tot gebazel. Wanneer je God toch een gelofte doet, los die dan ook spoedig in. God is niet gesteld op dwazen. Los dus je geloften in. Je kunt beter geen gelofte doen dan een gedane gelofte niet inlossen. (Prediker 5:1-4)

Kinderen zijn er meesters in: beloftes doen om iets gedaan te krijgen. 'Mama, als ik nu buiten mag spelen, beloof ik dat ik vanavond help met de afwas!' Aan ouders de schone taak om de kinderen aan hun belofte te houden, ook als ze die eigenlijk niet zo bedoelden of alweer 'vergeten' waren.

Ook volwassenen doen beloftes aan anderen. Over simpele dingen als opruimen of dingen regelen. Ze zeggen tegen iemand die het moeilijk heeft voor hem of haar te zullen bidden. Of spreken met zichzelf af hun ouders of opa en oma vaker te zullen bezoeken. Al deze beloftes aan anderen of jezelf nakomen is soms lastig. Dat is toch menselijk? Je kunt toch niet alles?

Blijkbaar werkt het niet zo. Bovenstaande tekst is klip en klaar. Beter niets zeggen dan een belofte of gelofte doen die je niet nakomt. Even nadenken voordat je iets (toe)zegt, dus.

Doe God niet overijld met heel je hart geloften (vers 1). Zelfs als heel je hart zegt dat je die belofte moet doen, hoeft het dus niet te betekenen dat je het juiste zegt. Dat is een boodschap die opvalt, in een samenleving die ik pas iemand de 'emocratie' hoorde noemen. Emotie is leidend. Ga je hart achterna, doe en zeg wat goed voelt. Nee dus. Blijf nadenken. Wees wijs.

Pittige woorden. Moet ik me dan maar helemaal stil houden? Soms is dat wijs. De boodschap van deze tekst is naar mijn idee vooral dat je moet nadenken over wat je zegt. En dat je niet zomaar wat moet zeggen. Betrouwbaarheid is een belangrijke waarde en eigenschap.

Vraag

Welke belofte heb jij aan God of mensen gedaan? Ben je die nagekomen?

Gebed

Vader, geef mij wijsheid om te onderscheiden wat ik wel en niet moet zeggen tegen anderen en tegen U. Laat mijn betrokkenheid naar anderen echt zijn, en mijn toewijding aan U oprecht. Amen.

De Meerkerk

Als baptistengemeente neemt De Meerkerk de Bijbel als grondslag voor het leven. Zij gelooft dat het mooiste cadeau dat de mens ooit ontving, is dat God zélf – in Jezus Christus – naar de aarde kwam. Door Zijn lijden, sterven en opstanding kunnen wij leven als bevrijde mensen in een open relatie met God en met elkaar.

Missie

De Meerkerk wil midden in de samenleving staan. Vanuit die positie wil zij bewust getuige zijn van Jezus Christus om mensen te helpen Jezus te vinden en Hem steeds meer te volgen.

Activiteiten

Daarvoor zijn tal van activiteiten ontwikkeld voor alle leeftijden, waaronder de wekelijkse samenkomsten op zondagochtend om 09.00 en 11.30 uur. Nieuwkomers in de kerk kunnen zich opgeven voor een Introductiekring, maar wilt u eerst meer weten over het Evangelie, dan kunt u ook eerst vrijblijvend de Alpha-cursus volgen.

Adressen

Kerkelijk centrum
Bennebroekerweg 515 Hoofddorp
Tel: (023) 562 65 63

Kantoor:
IJweg 1100
2133 MH Hoofddorp
Tel: (023) 563 58 72

Correspondentie
Postbus 6992130 AR Hoofddorp
bankrek.nr. 45.61.17.326

U kunt ook corresponderen via e-mail: info@meerkerk.nl
webadres: www.meerkerk.nl

De diensten zijn regelmatig op zondag om 9.00 uur te beluisteren via GrootNieuwsRadio,
1008 AM